

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobcu: **J.**, trvale bytom L., IČO: X. *zastúpený JUDr. M., advokátom*, so sídlom ul. D., proti žalovanému: **Národný inšpektorát práce**, so sídlom Masarykova 10, Košice, **o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 20. mája 2008 pod č. S-02161/472/2008-2.1, O-44/2008**, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 22. mája 2009, č. k. 1S/47/2008 - 45, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 22. mája 2009, č. k. 1S/47/2008 - 45 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom súd právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 22. mája 2009, č. k. 1S/47/2008 - 45 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 20. mája 2008 pod č. S-02161/472/2008-2.1, O-44/2008 a jeho následného zrušenia, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu práce Prešov zo dňa 7. marca 2008 pod č. k P: 11/2008-R 708/2859/08, ktorým uložil žalobcovi ako príslušný správny orgán pokutu vo výške 20.000,-Sk (663,88 EUR) za porušenie ust. § 6 ods. 1 písm. d) zák. č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 124/2006 Z. z.“), ktoré boli zistené u žalobcu pri vyšetrovaní príčin vzniku závažného pracovného úrazu P.

Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že nemá pochybnosti o dôslednom zistení skutočného stavu, ako aj o vyvedení správnych záverov na základe dôkazov, ktoré vykonal prvostupňový správny orgán a s ktorými sa stotožnil aj žalovaný. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že dňa 13. októbra 2007 došlo k závažnému pracovnému

úrazu P. v priestore dvoru žalobcu v obci M. č.d. X., o ktorom bol spísaný protokol o výsledku šetrenia príčin úrazu dňa 10. decembra 2007 Inšpektorátom práce P. Žalobcovi bola na základe uvedeného šetrenia uložená pokuta za porušenie ust. § 6 ods. 1 písm. d) zák. č. 124/2006 Z. z., pretože ako zamestnávateľ trpel konanie svojho zamestnanca poškodeného P. - výmenu kolies pri zdvihutej náprave bez zaistenia podloženými podperami čím nezabezpečil, aby pracovný postup a organizácia práce neohrozovali bezpečnosť a zdravie zamestnanca. Porušenie jeho povinností bolo prvostupňovým správnym orgánom riadne a dôsledne zdokumentované a spísaný protokol o výsledku šetrenia príčin závažného pracovného úrazu spísaného dňa 10. decembra 2007 a zistené porušenie bezpečnostných predpisov žalobcom bolo v príčinnej súvislosti so vzniknutým ťažkým pracovným úrazom jeho zamestnanca P. Konštatoval, že z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu a administratívneho spisu nepochybne vyplýva, že žalobca sa porušenia ustanovenia § 6 ods. 1 písm. d) zák. č. 124/2006 Z. z. dňa 13. októbra 2007 dopustil tak, ako je uvedené v odôvodneniach predmetných rozhodnutí. Krajský súd v plnom rozsahu poukázal na dôvody rozhodnutia žalovaného, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožnil a uviedol, že je nepochybné, že pri rozhodovaní o odvolaní žalobcu, žalovaný postupoval v súlade so zákonom a jeho závery sú logické, pričom dôkazy získané v správnom konaní boli zákonné a súd ich považoval za dostatočne presvedčivé a pravdivé.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 205 ods. 2 písm. d/, f/ O.s.p.). Odvolanie žalobca písomným podaním doručeným súdu dňa 30. októbra 2009 (odoslané na poštovú prepravu dňa 29. októbra 2009) doplnil.

Žalobca vo svojom odvolaní poukázal na to, že ust. § 6 ods. 1 písm. d) zák. č. 124/2006 Z. z. patrí medzi všeobecné povinnosti zamestnávateľa a z jeho obsahu vôbec nevyplýva čo tvrdil žalovaný a s čím sa stotožnil aj súd prvého stupňa, že zamestnávateľ musí vykonávať potrebné opatrenia na to, aby vôbec nedošlo k akémukoľvek poškodeniu zdravia zamestnancov a že pritom sa ešte nevyhnutne musí vyrovnáť s možnými chybami obsluhujúceho personálu, teda jednotlivého konkrétneho zamestnanca. Uvedené zákonné ustanovenie kladie zamestnávateľovi povinnosť zabezpečovať, teda opakovane a sústavne vytvárať pre zamestnancov vyhovujúce pracovné podmienky, ktoré by neohrozovali bezpečnosť a zdravie zamestnancov. Ak teda zamestnávateľ vopred uvedie svoje pracoviská do požadovaného stavu, aby neohrozovali bezpečnosť a zdravie zamestnancov, oboznámi zamestnancov s potrebnými informáciami a zabezpečí funkčnosť potrebných ochranných a kontrolných mechanizmov, záleží ďalej aj na samotných zamestnancoch či k poškodeniu ich zdravia dôjde, alebo nie. Uviedol, že v danom prípade bol rozhodujúcou odchýlkou vo vykonávanej činnosti zo strany žalobcu nepredvídateľný a zo strany poškodeného P. ako zamestnanca nekvalifikovaný zle načasovaný zásah do stability zdvihnutého vozidla manipuláciou hydraulickým zdvihákom, ktorý bol v konečnom dôsledku iniciátorom pádu zdvihnutého vozidla. Tento úkon poškodeného zamestnanca, ktorý viedol k vzniku úrazovej udalosti, posúdil vo svojom Protokole o výsledku vyšetrenia príčiny vzniku závažného pracovného úrazu č. IPV-162-36-2,2/P-J42-07 z 10. decembra 2007 aj prvostupňový správny orgán v časti G ods. 1) písm. a) bod 2. tak, že poškodený P. nevykonával práce v súlade s poznatkami, ktoré sú súčasťou vedomostí a zručností v rámci získanej odbornej spôsobilosti.

Žalobca uvádza, že poškodený zamestnanec napriek tomu, že bol riadne oboznámený zo strany žalobcu s pracovným postupom vyplývajúcim z návodu na výmenu kolies vozidiel zn. S. a vedomý si skutočnosti, že nemôže podliezať pod motorové vozidlo podopreté len

zdvihákom, bez vedomia žalobcu takýto úkon svojvoľne vykonal, čím svojím konaním porušil ustanovenia o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, ktoré je zamestnanec povinný dodržiavať ako to vyplýva z ust. § 12 ods. 2 písm. a) zák. č. 124/2006 Z. z. Žalobca zastáva názor, že z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že jedinou príčinnou súvislosťou s úrazovou udalosťou je konanie len poškodeného zamestnanca. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd po náležitom preskúmaní napadnutého rozhodnutia zmenil rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 22. mája 2009, č. k. 1S/47/2008 – 45, tak, že zruší rozhodnutie žalovaného zo dňa 20. mája 2008 pod č. S-02161/472/2008-2.1, O-44/2008 a vráti vec žalovanému na ďalšie konanie, zároveň žiadal nahradiť trovy prvostupňového a odvolacieho konania.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na to, že šetrením predmetného pracovného úrazu bolo zistené, že v čase vzniku tohto úrazu stál žalobca pri vozidle, na ktorom postihnutý menil kolesá a nezabránil mu podliezť pod vozidlo nezaistené podperami, hoci vedel, že tam podpery nie sú a postihnutý ide spustiť a vybrať zdvihák. Taktiež žalobca uviedol, že postup postihnutého pri výmene kolies bol bežný, čo svedčí o tom, že ani žalobca nepoznal v dostatočnej miere obsah návodu spoločnosti S., a tým zároveň potvrdil, že postihnutý nebol preškolený a oboznámený s návodom o čom nepredložil ani žiadny hodnoverný doklad, teda to nepreukázal. V neposlednom rade je nesporné, že postihnutý v čase úrazu bol pod vplyvom alkoholu (mal v krvi 1,6 promile alkoholu) čo bolo zistené pri jeho lekárskom vyšetrení a táto skutočnosť iba dokazuje, že žalobca nevykonal žiadne opatrenia, ktoré v zmysle znenia ust. § 6 ods. 1 písm. d) zák. č. 124/2006 Z. z. bol povinný vykonať v záujme ochrany bezpečnosti a zdravia zamestnancov. Všetky uvedené skutočnosti sú preukázané výpoveďami žalobcu a postihnutého ako i ďalšími listinnými dôkazmi. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby odvolací súd žalobu zamietol a žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p.) postupom podľa ust. § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa ust. § 6 ods. 1 písm. d) zák. č. 124/2006 Z. z. zamestnávateľ v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci je povinný zabezpečovať, aby pracoviská, komunikácie, pracovné prostriedky, materiály, pracovné postupy, výrobné postupy, usporiadanie pracovných miest a organizácia práce neohrozovali bezpečnosť a zdravie zamestnancov a na ten účel zabezpečovať potrebnú údržbu a opravy.

Podľa ust. § 7 ods. 1 písm. a) citovaného zákona zamestnávateľ je povinný pravidelne, zrozumiteľne a preukázateľne oboznamovať každého zamestnanca s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, 10) so zásadami bezpečnej práce, zásadami ochrany zdravia pri práci, zásadami bezpečného správania na pracovisku a s bezpečnými pracovnými postupmi a overovať ich znalosť.

Podľa ust. § 9 ods. 1 písm. b) citovaného zákona zamestnávateľ je povinný sústavne kontrolovať a vyžadovať dodržiavanie právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, zásad bezpečnej práce, ochrany zdravia pri práci a bezpečného správania na pracovisku a bezpečných pracovných postupov, najmä kontrolovať

či zamestnanec nie je v pracovnom čase pod vplyvom alkoholu, omamných látok alebo psychotropných látok a či dodržiava určený zákaz fajčenia v priestoroch zamestnávateľa.

Podľa ust. § 19 ods. 1 písm. a) prvá veta zák. č. 125/2006 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov inšpektorát práce je oprávnený uložiť pokutu zamestnávateľovi za porušenie povinností vyplývajúcich z tohto zákona, z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a) alebo za porušenie záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv až do 1.000.000,--Sk.

Podľa ust. § 21 ods. 2 citovaného zákona na konanie podľa ust. § 19 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd pri rozhodovaní vychádzal z relevantných skutkových podkladov zistených v priebehu konania najmä z Protokolu o výsledku vyšetrenia príčin vzniku závažného pracovného úrazu, ku ktorému došlo dňa 13. októbra 2007, spísaného Inšpektorátom práce P. dňa 10. decembra 2007, zo zápisnice z obhliadky miesta činu Obvodného oddelenia Policajného zboru Vranov nad Topľou z 13. októbra 2007, z príslušnej fotodokumentácie, z lekárskeho nálezu z 24. októbra 2007, z lekárskeho potvrdenia zo dňa 13. októbra 2007, záznamu o oboznámení sa s prideleným vozidlom zo dňa 7. februára 2005 a záznamom o účasti na školení vodičov z 12. februára 2007, na základe ktorých správny orgán dospel k správnym skutkovým zisteniam a správnym záverom, s ktorými sa stotožnil krajský súd a s ktorými sa stotožňuje aj odvolací súd.

Na námietku žalobcu uvedenú v odvolaní, že citované ustanovenie § 6 ods. 1 písm. d) zákona č. 124/2006 Z. z. je len všeobecné a že z neho vôbec nevyplýva povinnosť zamestnávateľa vykonávať potrebné opatrenia na to, aby vôbec nedošlo k akémukoľvek poškodeniu zdravia zamestnancov a že pri tom sa ešte nevyhnutne musí vyrovnat' s možnými chybami obsluhujúceho personálu a že aj keby zamestnávateľ uviedol svoje pracoviská do požadovaného stavu, záleží aj od samotných zamestnancov či k poškodeniu ich zdravia dôjde alebo nie, možno poukázať na to, že vo všeobecnosti je účelom zákona č. 124/2006 Z. z. posilniť systémovú komplexnosť bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, čím sa dôslednejšie zabezpečuje bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci a vedie k vylúčeniu alebo zníženiu vzniku pracovných úrazov a chorôb z povolania. Priamo z dikcie citovaného ustanovenia § 6 zákona č. 124/2006 Z. z. vyplýva povinnosť zamestnávateľa zabezpečiť, aby o. i. pracovné postupy a organizácia práce neohrozovali bezpečnosť a zdravie zamestnancov. Žalobca ako zamestnávateľ dostatočne nezabezpečil, aby činnosť - výmena kolies bola vykonávaná v súlade s návodom na výmenu kolies vozidiel S., a preto je v tomto prípade bezpredmetná námietka žalobcu, že jedinou príčinou pracovného úrazu bol nepredvídateľný a zo strany poškodeného P. ako zamestnanca nekvalifikovaný zle načasovaný zásah do stability zdvihnutého vozidla manipuláciou hydraulickým zdvihákom, pretože pokiaľ by dostatočne zabezpečil, aby sa postupovalo striktne podľa návodu na výmenu kolies, ktoré zakazuje podliezanie vozidla nezabezpečeného podperami a vozidlo by v danom prípade bolo podopreté podperami minimalizovalo by sa tým riziko nebezpečenstva vzniku pracovného úrazu. Žalobca poukazuje na to, že zamestnanec bol riadne oboznámený z jeho strany s pracovným postupom vyplývajúcim z návodu na výmenu kolies vozidiel zn. S. a vedomý si skutočnosti, že nemôže podliezať pod motorové vozidlo podopreté len zdvihákom, bez vedomia žalobcu takýto úkon svojvoľne vykonal. Toto tvrdenie možno vyvrátiť tým, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal uvádzanú skutočnosť a tento záver možno podporiť tým, že ani školenie z predpisov BOZP ani oboznámenie zamestnanca s prideleným vozidlom nezahŕňalo jeho oboznámenie sa s návodom na výmenu kolies vozidiel S. Taktiež uvádza, že

tento nepredvídateľný úkon zamestnanca, ktorý viedol k vzniku úrazovej udalosti, posúdil vo svojom Protokole o výsledku vyšetrenia príčiny vzniku závažného pracovného úrazu č. IPV-162-36-2,2/P-J42-07 z 10. decembra 2007 aj prvostupňový správny orgán v časti G ods. 1) písm. a) bod 2. tak, že poškodený P. nevykonával práce v súlade s poznatkami, ktoré sú súčasťou vedomostí a zručností v rámci získanej odbornej spôsobilosti. Toto tvrdenie je v súvislosti s porušením povinnosti zamestnávateľa bezvýznamné a je predmetom iného konania.

V neposlednom rade je potrebné uviesť, že žalobca bol fyzicky prítomný na mieste pracovného úrazu a spolupracoval s poškodeným zamestnancom, pričom mu nezabránil vliezť pod vozidlo, čo teda považoval podľa jeho výpovede za bežný postup, čím preukázateľne šlo z jeho strany o trpený stav a nebolo zo strany zamestnávateľa vyžadované, aby práce prebiehali v súlade s platnými predpismi a návodmi na obsluhu čo preukazuje nedostatočnú organizáciu práce v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

Na uvedenom závere preto nemohlo nič zmeniť ani žalobcom doplnené odvolanie – analýza jeho tvrdení, keďže zo strany žalobcu nesporne došlo (tak, ako to bolo uvedené vyššie) k porušeniu § 6 ods. 1 písm. d/ zák. č. 124/2006 Z. z. Navyiac na uvedené doplnenie odvolania v zmysle ust. § 205 ods. 3 O.s.p. by súd ani v prípade opačného názoru nemohol prihliadnuť, nakoľko žalobca doplnil odvolanie po uplynutí lehoty na podanie odvolania.

Najvyšší súd vzhľadom na uvedené skutočnosti nemá pochybnosti o dôslednom zistení skutočného stavu veci a správnych skutkových zistení a plne sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný pri tom rozsahom odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, pretože nebol v tomto konaní úspešný a žalovanému preto, že mu z dôvodu neúspešného odvolania žalobcu žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 27. októbra 2010

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth